

Η ΕΞΙΣΩΣΗ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ

του ΔΗΜΗΤΡΗ ΨΑΡΡΑ

Με δημόσιες καταγγελίες και δηλώσεις αποτροπιασμού υποδέχτηκαν οι τοπικές δημοτικές παρατάξεις τη βεβήλωση του μνημείου του Ολοκαυτώματος στη Θεσσαλονίκη την περασμένη εβδομάδα. Ήταν ακόμα μία πράξη ακραίου αντισημιτισμού και μάλιστα παραμονές μιας εκδήλωσης του δήμου κατά την οποία θα τιμώνταν για πρώτη φορά οι 30 επιζώντες όμηροι των ναζιστικών στρατοπέδων εξόντωσης που κατοικούν σήμερα στην πάλαι ποτέ «Ιερουσαλήμ των Βαλκανίων». Είχαν προηγηθεί και άλλοι βανδαλισμοί μνημείων του ελληνικού εβραϊσμού, αλλά και απόπειρες εμπρησμών στις συναγωγές των Χανίων, της Αθήνας, της Κέρκυρας...

Αν προσέξει κανείς τα σύμβολα που επέλεξαν για να βεβηλώσουν το μνημείο του Ολοκαυτώματος οι «γνωστοί άγνωστοι», θα διαπιστώσει ότι δίπλα στη λέξη «ψέματα» -που αναφέρεται βέβαια στην αμφισβήτηση του Ολοκαυτώματος- και στην απαραίτητη σβάστικα, έχει χαραχτεί και το άστρο του Δαβίδ. Για την ακρίβεια, έχει αποτυπωθεί δύο φορές με μαρκαδόρο η εξίσωση «άστρο του Δαβίδ ίσον σβάστικα».

Αλλά αυτό το «μήνυμα» δεν μας είναι καθόλου άγνωστο. Για την ακρίβεια είναι σχεδόν κοινός τόπος στον ελληνικό δημόσιο λόγο και ανασύρεται κάθε φορά που θέλει κάποιος να επικρίνει έντονα την πολιτική του Ισραήλ.

Ίσως ο πρόσφατος βανδαλισμός να βάλει σε σκέψη κάποιους που μ' αυτή τη δήθεν αθώα εξίσωση και με τόση ευκολία αποδίδουν στον «εβραϊσμό» (τον οποίο συμβολίζει το εξάκτινο άστρο) ή την εβραϊκή θρησκεία το ρόλο του μιμητή ή του συνεχιστή της χιτλερικής κτηνωδίας. Και ίσως καταλάβουν ότι ο στόχος της άθλιας αυτής εξίσωσης είναι η αθώωση του ναζισμού και η στοχοποίηση των Ελλήνων Εβραίων.

Δεν είναι το πιθανότερο να συμβεί αυτό. Γιατί η εξίσωση αυτή είναι κοινός τόπος για ανθρώπους τόσο διαφορετικούς όσο ο κατά δήλωσή του «μεγάλος αντιφατικός» Μίκης Θεοδωράκης και ο νέος Σταυροφόρος της Ορθοδοξίας μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ. Και το σημαντικότερο: την ίδια πεποίθηση φαίνεται ότι συμμερίζονται ακόμα και ανώτατοι λειτουργοί της Δικαιοσύνης.

Τις ίδιες μέρες που βανδαλιζόταν το μνημείο στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα δικάζονταν

εκπρόσωποι του ελληνικού εβραϊσμού με την κατηγορία της ψευδούς καταμήνυσης. Μηνυτής τους ο Κώστας Πλεύρης και μεταξύ των μαρτύρων κατηγορίας ο άξιος μαθητής του και ήδη βουλευτής Αδωνις Γεωργιάδης. Η δίκη τελικά αναβλήθηκε και έτσι δεν μάθαμε πώς θα αντιμετώπιζε η ελληνική Δικαιοσύνη αυτή την παράδοξη υπόθεση. Το «έγκλημα» των κατηγορουμένων ήταν ότι είχαν καταθέσει ως μάρτυρες κατηγορίας στη δίκη του Πλεύρη για το βιβλίο του περί Εβραίων. Στο βιβλίο αυτό ο βασικός προπαγανδιστής του «ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού» χρησιμοποιεί το ίδιο σχήμα της εξίσωσης για να προβάλλει βέβαια τις αρετές του ναζισμού έναντι του «εβραιοσιωνισμού» και να σχετικοποιήσει έτσι τα εγκλήματα του χιτλερικού καθεστώτος.

Την ίδια εξίσωση χρησιμοποιούσε στο ιστολόγιό της δικαστίνα που μειοψήφησε υπέρ του Πλεύρη στο Εφετείο, συνοδεύοντάς την με κατάρες για τους «Κωλο-Εβραίους» που «μακάρι» να τους είχε εξοντώσει ο Χίτλερ. Η σχετική αποκάλυψη της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» προκάλεσε τη διενέργεια πειθαρχικής και ποινικής έρευνας εις βάρος της. Εφτά μήνες αργότερα δεν έχουμε μάθει τίποτα για την τύχη αυτής της έρευνας, ενώ δεν έχει καν κληθεί η εφημερίδα να καταθέσει τα σχετικά στοιχεία.

(Ελευθεροτυπία, 23 Ιουνίου 2011)